

Chỉ Là Phù Vân

Gv 1,1
Anphong Hoan, O.Cist.

1. Phù vân chỉ là phù vân! Muôn sự trên đời đều là phù
2. Ngược xuôi kiếp người nổi trôi. Thân phận con người một đời ngược
3. Nổi trôi giữa giòng phù vân, bao người xa dần nguồn mạch bình

1. vân! Hoa kia sớm nở, chiều đến đã vội tàn, Mây kia giăng
2. xuôi. Lao công khó nhọc, lệ rơi trong cuộc đời, Công danh kiếm
3. an: Tham lam, sân hận, cuồng si trong hồng trần; bùng tai khước

1. trời, hội tụ rồi biến tan. Trần gian không gì là tươi mới:
2. tìm rồi ra cũng thế thôi. Hồng nhan mau tàn tựa sương khói,
3. từ lời gọi mời dẫn thân... Người ơi sinh vào đời tay trắng,

1. cái mới bây giờ đã từng có hôm qua. Đâu phải muôn sự ngày
2. Môi son yêu kiều phai nhạt giữa phong sương. Trong kiếp con người thoả
3. đến lúc ra đi tay rồi cũng trắng tay! Mang kiếp tro bụi vùi

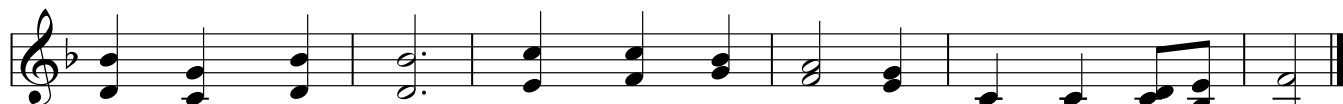
1. hôm nay mới có: cái có lúc này đã từng có từ xưa.
2. bao nhiêu vui sướng? Ngay phút xa đời mang ngàn nỗi sầu vương.
3. chôn trong thế giới, trông hướng lên trời mong hạnh phúc chẳng với.

ĐK: Chỉ một mình Chúa, Đấng đã có từ ngàn xưa, bây giờ đang hiện

hữu và hằng sống đến muôn đời. Siêu vượt thời gian,

siêu vượt không gian... Chính Chúa đưa con xa khỏi đời phù vân.